

LA COORDINACIÓ COCOBE, un càrrec ambiciós però amb un plantejament d'aparador

El passat dia 5 d'octubre el Departament d'Educació va presentar a so de bombo i plateret la nova coordinació COCOBE, una nova figura educativa que acull tres àmbits de gran importància: la coeducació, la convivència i el benestar i salut. Aquesta nova coordinació planteja, però, seriosos interrogants sobre la seva viabilitat i la possible consecució dels objectius que es proposa.

El Departament ja ens té acostumats a polítiques d'aparador i poc realistes (decret d'inclusiva sense recursos, ordinadors innecessaris o que no arriben, ventiladors o illes fredes, etc.), i ara ho ha tornat a fer. Ha abolit la coordinació de coeducació (sense explicar per què no es pot mantenir) i atorga la coordinació COCOBE a una sola persona, sense una previsió pressupostària clara, sense pràcticament hores de dedicació i sense la formació necessària que requereix el càrrec.

El Departament pretén que la figura COCOBE sigui un docent, que ja assumeix la seva pròpia càrrega de treball i que, entre moltes altres tasques, haurà de:

- Coordinar amb la direcció el projecte de convivència.
- Vetllar perquè el PEC i les programacions incorporin els vectors de benestar emocional, de coeducació i perspectiva de gènere, de ciutadania democràtica i de consciència global.
- Comunicar possibles casos de violència i ser-ne el referent.
- Promoure estratègies per identificar possibles actuacions de risc o de violència.
- Fomentar la resolució pacífica dels conflictes amb un enfocament restauratiu.
- ...

El que està clar és que aquesta coordinació presenta un excés de funcions que, com sempre, acaben recaient sobre les espatlles del col·lectiu docent. Sense una necessària reducció horària s'agreuja la situació d'esgotament i angoixa que pateix el professorat, i la conseqüència directa és que ni les classes, ni la resta de tasques, ni aquesta important coordinació es poden fer bé.

Això, per no parlar del desgavell que s'ha generat sobre l'existència o no del complement retributiu del càrrec, sobre qui el cobraria, en quin moment, quina quantitat, etc.

La sobrecàrrega del personal docent només l'explica la cerca d'un estalvi econòmic. Quina ironia, ara que es donen xecs regal universals que ignoren el principi redistributiu! Realment és aquest, el valor que es dona a l'educació en aquest país?

Sobre el paper tot aguanta. De cara la galeria, és perfecte, però de portes endins, un desastre.

Ens neguem a acceptar que es traspassi la responsabilitat de temes tan importants a una única persona sense una formació rigorosa i pertinent. La Intersindical entenem que la major part d'aquestes tasques tan essencials i delicades han de recaure en persones expertes, professionals que tinguin els coneixements i les habilitats per a brindar suport i acompanyament emocional a tot l'alumnat que sigui víctima d'una situació de risc, de violència o assetjament.

Per altra banda, i com ja hem apuntat, amb la desaparició de la coordinació de coeducació se n'evidencia un cert menysteniment, ja que, sense haver-ne assolit la implantació real, queda ara diluïda i refosa entre dos altres àmbits de gran rellevància. És per això que creiem que s'ha de mantenir i que cal complementar-la amb un professional format i preparat per a poder fer front a les dificultats que es presentin.

Hem de tenir present, també, que cal donar resposta als conflictes creixents dels centres. Com a dada il·lustrativa, les situacions de violència als centres han augmentat de forma considerable, fins al punt de doblar-se el curs 2022-2023. Cal sumar-hi el creixement dels problemes de salut mental entre infants i joves els darrers anys. Els casos augmenten, però no ho fan al mateix ritme els recursos per als equips psicopedagògics ni per als suports educatius (EAP, CSMIJ...), que estan sobresaturats.

Tota aquesta situació contribueix a un augment de baixes per angoixa i estrès entre el professorat - diversos estudis revelen que un 40% dels docents reconeix haver patit ansietat o esgotament físic i mental-. La pregunta consegüent és: com pensa, l'Administració, cuidar les persones que s'han de fer càrrec de la convivència i el benestar d'uns centres educatius cada cop més tensionats?

La Intersindical considerem que aquesta nova coordinació obeeix més al postuereig que a una voluntat real perquè aquesta figura esdevingui puntal i pugui incidir realment en l'avenç de la coeducació, la prevenció de les violències i la millora de la convivència i benestar de tota la comunitat educativa.

Davant d'aquesta situació, La Intersindical demanem:

- Que la coordinació COCOBE l'assumeixi un nou professional, una persona especialista de l'àmbit social o que tingui una formació adequada per a poder fer front als objectius que s'han marcat. La LOPIVI, en el punt 2 de l'article 35, diu que *"Las administraciones educativas competentes determinarán si estas funciones han de ser desempeñadas por personal ya existente en el centro escolar o **por nuevo personal.**"* Per tant, la llei marc contempla l'opció d'una nova figura que formaria part del centre i treballaria colze a colze amb l'equip directiu i el claustre, com en altres països.
- Que es mantingui la coordinació de coeducació per tal que es pugui continuar desplegant de forma efectiva, amb més hores de reducció i formació en horari laboral. Aquest càrrec assumiria algunes funcions assignades ara al COCOBE, com per exemple vetllar perquè el PEC i les programacions incorporin els vectors de benestar emocional, de coeducació i perspectiva de gènere, de ciutadania democràtica i de consciència global, o bé ser el referent de coeducació i perspectiva de gènere del claustre del pla "Les escoles lliures de violències".
- Que s'augmenti el Personal d'Atenció Educativa (PAE), i que amb la seva formació específica treballi per tal de donar resposta a les noves realitats i descarregui de tasques el professorat sobresaturat.

- Que es doti els centres educatius de més hores d'especialistes de la salut per poder tenir cura de l'alumnat i es puguin atendre les demandes creixents. En aquest sentit, fa dos anys ja demanàvem més hores d'infermeria escolar.
- Que es posi fi a les retallades i s'incrementi el pressupost dels serveis públics. Els Serveis Socials estan saturats, i les visites als Centres de Salut Mental Infantil i Juvenil (CSMIJ) són de mesos d'espera.
- Que s'acabi la manca de planificació i desgavell al qual ens té acostumats el Departament d'Educació. JA N'HI HA PROU! Amb l'educació no s'hi juga, i amb els i les docents tampoc.

Per tot això, diem prou a les polítiques d'aparador i demanem solucions realistes que contribueixin a una bona convivència i benestar de tota la comunitat educativa. Estem educant el futur del país!